

II Księga Kronik

Rozdział 33

1. Menasze, gdy zakrólował, miał dwanaście lat; a panował w Jeruzalaim pięćdziesiąt pięć lat. 2. Czynił on zło przed oczyma WIEKUISTEGO, według obrzydliwości tych narodów, które WIEKUISTY wygnał przed obliczem synów Izraela. 3. Bowiem znowu zbudował wyżyny, które poburzył Chiskjasz, jego ojciec; wystawił też ołtarze Baalom, nasadził gajów, i kłaniał się całemu zastępowi niebios oraz mu służył. 4. Pobudował także ołtarze w domu WIEKUISTEGO, o którym WIEKUISTY powiedział: Moje Imię będzie w Jeruzalaim na wieki. 5. Nadto zbudował ołtarze całemu zastępowi niebios na dwóch dziedzińcach Domu WIEKUISTEGO. 6. On też przeprowadzał swych synów przez ogień w dolinie Ben Hinnom; wywoływał duchy, zajmował się wrózeniem, czarnoksięstwem, wyznaczał czarowników i radzących się duchów; czynił bardzo wiele złego przed oczyma WIEKUISTEGO, drażniąc Go. 7. Postawił także posąg bóstwa, który uczynił w Domu Boga, o którym Bóg powiedział do Dawida oraz do jego syna Salomona: W tym Domu oraz w Jeruzalaim, które wybrałem ze wszystkich pokoleń Izraela, umieszczę Moje Imię na wieki. 8. I więcej nie dopuszczę ruszyć się nodze Izraela z ziemi, którą wyznaczyłem waszym ojcom, by tylko strzegli i czynili według wszystkiego, co nakazałem; według całego Prawa, ustaw i sądów wydanych przez rękę Mojżesza. 9. Ale Menasze zwiódł Judę i obywateli Jeruzalaim, zatem się gorzej sprawowali niż narody, które WIEKUISTY zgładził przed obliczem synów Izraela. 10. Bo choć WIEKUISTY mówił do Menaszy oraz do jego ludu, to nie słuchali. 11. Dlatego WIEKUISTY przyprowadził na nich dowódców wojska króla Aszuru, którzy złapali Menaszę w krzewie cierniowym, związali go dwoma łańcuchami oraz zaprowadzili do Babilonu. 12. Więc z powodu ucisku modlił się do WIEKUISTEGO, swego Boga i bardzo się ukorzył przed obliczem Boga swych przodków. 13. I Go prosił, a dał mu się uprosić oraz wysłuchał jego modlitwę; więc przywrócił go do Jeruzalaim na jego królestwo. Wtedy Menasze poznał, że sam WIEKUISTY jest prawdziwym Bogiem. 14. Potem zbudował mur wokół miasta Dawida, ku zachodniej stronie potoku Gichon, aż do wejścia do bramy Ryb, oraz otoczył murem Ofel, wyprowadzając go bardzo wysoko; ustanowił także dowódców wojska we wszystkich miastach obronnych w Judzie. 15. Nadto zniósł cudzych bogów i bałwana z Domu WIEKUISTEGO, jak i wszystkie ołtarze, które zbudował na górze Domu WIEKUISTEGO oraz w Jeruzalaim, po czym wyrzucił za miasto. 16. Naprawił też ołtarz WIEKUISTEGO oraz składał na nim dobrowolne i dziękczynne ofiary, nakazując Judzie, by służyli WIEKUITEMU, Bogu Izraela. 17. Jednak lud składał jeszcze ofiary na wyżynach ale tylko WIEKUITEMU, swemu Bogu. 18. A inne sprawy Menaszy, jego modlitwa do Boga oraz słowa widzących, którzy przemawiali do niego w Imię WIEKUISTEGO, Boga Izraela, są w Księgach Królów Izraela. 19. Zaś jego modlitwa, jak został wysłuchany; każdy jego grzech, przestępstwo oraz miejsca, na których pobudował wyżyny, wystawił święte gaje oraz bałwany, przedtem niż się ukorzył, oto są zapisane w księgach Chozaja. 20. Potem

Menasze zasnął ze swoimi przodkami i pochowano go w jego miejscu zamieszkania; a zamiast niego królował Amon, jego syn. **21.** Amon, gdy zakrólował miał dwadzieścia dwa lata, a panował dwa lata w Jeruszałaim. **22.** Lecz czynił złe przed oczyma WIEKUISTEGO, jak to czynił Menasze, jego ojciec; bowiem Amon składał ofiary wszystkim bałwanom, których narobił jego ojciec Menasze i im służył. **23.** I nie ukorzył się przed obliczem WIEKUISTEGO, jak się ukorzył jego ojciec Menasze; owszem, ten Amon więcej grzeszył. **24.** Więc sprzysięgli się przeciw niemu jego słudzy i go zabili w jego domu. **25.** Ale lud owej ziemi pobił wszystkich, co się sprzysięgli przeciwko królowi Amonowi; oraz lud ziemi zamiast niego ustanowił królem Jozjasza, jego syna.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012